

TEXTY K ROZJÍMÁNÍ NA TÝDEN

02. 01. 2023 - 08. 01. 2023

motto týdne:

„Nade všechno mějte lásku.“

PONDĚLÍ 02. 01. památka sv. Basila Velikého a Řehoře Naziánského, biskupů a učitelů církve 1 Jan 2,22-28; Žl 98,1.2-3ab.3cd-4 Komentář: **Jan 1,19-28** *Vyrovňávat cesty Pánu, upozorňovat na „někoho většího“, to ať je předsevzetím pro všechny dny v roce!*

ÚTERÝ 03. 01. Nejsvětějšího Jména Ježíš
1 Jan 2,29 - 3,6; Žl 98,1.3cd-4.5-6 Komentář: **Jan 1,29-34**
Jan dosvědčuje, co viděl: sestupující Duch v podobě holubice zůstává na Ježíšovi. Zůstává nenápadně i v jeho církvi. Chci tuto přítomnost víc vnímat!

STŘEDA 04. 01. sv. Angely de Fulginio, řeholnice
1 Jan 3,7-10; Žl 98,1.7-8.9 Komentář: **Jan 1,35-42** *Po tolika letech si Jan pamatuje i hodinu. Jak milá atmosféra – dotvářená rukou jeho Matky – musela být v Ježíšově domácnosti! Příklad pro naše rodiny, pro církevní prostředí.*

ČTVRTEK 05. 01. sv. Synkletiky, panny a eremitky (poustevnice)
Jan 1,43-51; Žl 100,1-2.3.4.5 Komentář: **1 Jan 3,11-21**
Po nás se zřejmě nevyžaduje položit život, ale jen se rozdělit. Dokážeme společnosti být vzorem, když je potřeba se uskromnit?

PÁTEK 06. 01. slavnost Zjevení Páně (tzv. "Tří králů")
Ef 3,2-3a.5-6 ; Žl 72,1-2.7-8.10-11.12-13; Mt 2,1-12 Komentář: **Iz 60,1-6**
*Zdaleka přicházejí národy, i ti, které jsme nezvali. Možná právě oni rozhlásí Hospodinovu slávu líp než my, zabydlení. A právě oni, „cizí“, ponесou radostnou zvěst dál... "Tři králové", symbolika a význam C+M+B (**Christus mansionem benedicat, Kristus požehnej tomuto domu.**)*

SOBOTA 07. 01. sv. Rajmunda z Peñafortu, kněze
Mt 4,12-17.23-25; Ž 2,7b-8.10-11 Komentář: **1 Jan 3,22 - 4,6**
I dnes je důležité přiznat si, že Ježíš přišel jako člověk v těle. Připustit si Ježíšovo lidství ať dá nový impuls našim vztahům v rodině, ve společnosti, v církvi.

Křest Páně - Cyklus A 08. 01. 2023

Slavíme poslední den vánoční doby. V některých kostelích se může na tuto neděli přesunout slavnost Zjevení Páně. Máme před očima dospělého Krista, který začíná své veřejné působení. Proč se však nechává pokřtít od Jana?

1. ČTENÍ

Od 40. kapitoly se styl proroka Izaiáše mění, proto se domníváme, že jde o jiného autora než v předešlé části. Tento text vznikl v době největšího útlaku v babylonském zajetí v 6. stol. př. Kr. a právě zde Bůh zaslubuje „Služebníka“, který Izrael zachrání. Jak bude jeho záchrana vypadat? Iz 42,1-4.6-7 **Toto praví Hospodin: „Hle, můj Služebník, kterého podporuji, můj vyvolený, v němž jsem si zalíbil. Vložil jsem na něj svého ducha, národům přinese právo. Nebude křičet, nebude hlučet, nedá se slyšet na ulici. Nalomenou třtinu nedolomí, doutnající knot neuhasí, věrně bude ohlašovat právo. Nezeslábne, nezmalátní, dokud nezaloží na zemi právo. Ostrovy čekají na jeho nauku. Já, Hospodin, jsem tě povolal ve spravedlnosti, vzal jsem tě za ruku, utvořil jsem tě a ustanovil tě prostředníkem smlouvy lidu a světlem národů, abys otevřel oči slepým, abys vyvedl vězně ze žaláře a z věznice ty, kdo bydlí ve tmách.“**

ŽALM 29

Žalm mluví o „hlasu“ Hospodina. To je slovo Stvořitele, které dává život. Lze ztotožnit s pojmem Logos, Slovo, které se užívá svatý Jan. Boží hlas nás vede ke chvále.

Odpověď: Hospodin dá požehnání a pokoj svému lidu.

Vzdejte Hospodinu, Boží synové, – vzdejte Hospodinu slávu a moc.

– Vzdejte Hospodinu slávu hodnou jeho jména, – v posvátném rouchu se klaňte Hospodinu!

Hospodinův hlas nad vodami! – Hospodin nad spoustami vod!

– Hlas Hospodinův, jak je mocný, – hlas Hospodinův, jak je velkolepý!

Vznešený Bůh zaburácel hromem, – v jeho chrámu však všichni volají: Sláva!

– Hospodin trůnil nad potopou, – Hospodin jako král bude trůnit věčně.

2. ČTENÍ

Apoštol Petr se podivuhodným způsobem dostane do domu pohanského setníka Kornelia, který zatoužil poznat víru. Když Petr slyší, jak Bůh jedná v srdcích těchto pohanů, plný radosti vypráví, jak to všechno s Ježíšem začalo.

Sk 10,34-38

Petr se ujal slova a promluvil: „Teď opravdu chápu, že Bůh nikomu nestrání, ale v každém národě že je mu milý ten, kdo se ho bojí a dělá, co je správné.

Izraelitům poslal své slovo, když dal hlásat radostnou zvěst, že nastává pokoj skrze Ježíše Krista. Ten je Pánem nade všemi. Vy víte, co se po křtu, který hlásal Jan, událo nejdříve v Galileji a potom po celém Judsku: Jak Bůh pomazal Duchem svatým a mocí Ježíše z Nazareta, jak on všude procházel, prokazoval dobrodiní, a protože Bůh byl s ním, uzdravoval všechny, které opanoval d'ábel.“

EVANGELIUM

Všichni evangelisté popisují scénu Ježíšova křtu. Jde tedy o zásadní skutečnost. Jan Křtitel ví, že Kristus nepřijímá křest jako znamení obrácení či pokání. Ježíš touto událostí zahajuje své veřejné vystoupení, kdy mu mandát dává sám Bůh Otec! Znamená to, že jednat bude nejen Ježíš, ale celá Nejsvětější Trojice.

Mt 3,13-17

Ježíš přišel z Galileje k Jordánu za Janem, aby se dal od něho pokřtít. Ale on se bránil a říkal: „Já bych měl být pokřtěn od tebe, a ty přicházíš ke mně?“ Ježíš mu však řekl: „Nech tak nyní, neboť je třeba, abychom zcela splnili Boží vůli.“ A tak mu vyhověl. Jakmile byl Ježíš pokřtěn, vystoupil hned z vody. A hle – otevřelo se nebe a viděl Ducha Božího jako holubici, jak se snáší a sestupuje na něj. A z nebe se ozval hlas: „To je můj milovaný Syn, v něm mám zalíbení.“

K ZAMYŠLENÍ

Křest, řecky baptidzma, znamená v původním významu omytí, ponoření. Jan Křtitel noří do vod Jordánu všechny, kdo usilují o očistu svého života. Ale proč Ježíš? Jan dobře ví, že Pán nepotřebuje očištění od vlastních hříchů. Proč tedy Kristus přichází? Postavil se do zástupu u Jordánu mezi hříšníky, stal se jedním z nich, aby je i nás vykoupil z hříchu. On vstupuje do vod řeky proto, aby symbolicky vzal viny všech, kdo je do té chvíle ve vodách pokání zanechávali. Je ponořen do smrti, aby nás zachránil.

Tímto „zjevením“ Boží vůle deklaruje smysl a cíl své mise.

Křest Páně

Svátkem Ježíšova křtu, slaveným vždy v neděli po 6. lednu, končí doba vánoční a začíná liturgické mezidobí. Křtem Páně se otevírá mesiášská doba, protože při něm nebeský Otec slavnostně představil Ježíše jako svého Syna a zvláštním znamením potvrdil jeho vykupitelské poslání. Současně se zde poprvé jasně projevila Nejsvětější Trojice. Podle tradice došlo k této události v místě, kde židé přešli Jordán po dlouhém putování z egyptského otroctví. Tato část řeky se nachází poblíž Jericha a v blízkosti kláštera s kostelem z r. 1842, které jsou ve správě pravoslavných Řeků. Původní stavba k události Ježíšova křtu se zde objevila asi r. 454, ale po 160 letech ji Peršané zničili. V současnosti je tento křest připomínán v Jardnitu, kde některé křesťanské církve stále křest udělují.

"Svátek Ježíšova Křtu nás uvádí do každodennosti osobního vztahu k Němu. Skrze obmytí vodou z Jordánu se Ježíš spojuje s námi... Křtem se tedy neponořujeme jenom do vod Jordánu, abychom vyjádřili svůj závazek obrácení, ale vylévá se na nás výkupná krev Krista, která nás očišťuje a zachraňuje.